

μεγάλα, ὥστε εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς δύνανται νὰ φέρωσι τόσον μέγα βάρος.

Ἡ ἔλαφος δὲν φθάνει τὴν τελείαν αὐτῆς ἀνάπτυξιν πρὸ τοῦ 14ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῆς.

Εἰς τὰ βόρεια κλίματα μεταχειρίζονται τοὺς ταράνδους, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὴν οἰκογένειαν ταύτην, ἀντὶ ἔππων πρὸς μεταφορὰν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων δι' ἐλκύνθρων συρομένων ἐπὶ τῆς χιόνης καὶ τοῦ πάγου.

Εἶναι δὲ τὰ ζῶα ταῦτα ταχύποδα, ἰσχυρὰ, καὶ ἄγρυνα, καὶ προικισμένα μὲ λεπτήν καὶ ὀξεῖαν ὄσφρησιν, ὥστε δι' αὐτῆς δύνανται ν' ἀνευρίσκωσι τοὺς ὑπὸ τὴν χιόνα εὐρισκομένους λειχῆνας, ἐκ τῶν ὁποίων συνίσταται ἡ τροφή των, ἐν ὅσῳ τὸ ἔδαφος εἶναι κεκαλυμμένον ὑπὸ χιόνης.

Τὸ δέρμα καὶ τὰ κέρατα τῶν ἐλαφοειδῶν μεταφέρονται εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ χρησιμεύουσιν εἰς διαφόρους χρήσας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἔτι ὡς κοσμήματα.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑ.

Ἡ ὑπερηφανία εἶναι διαφθορὰ, ἥτις, ὡς φαίνεται, ἐνεκεντρίσθη ἐκ πρώτης ἀρχῆς ἐν τῇ φύσει τῶν ἡμῶν. Ἀρχεται δὲ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας καὶ ἐπηρεάζει ἡμᾶς καθ' ὅλην μας τὴν ζωὴν μέχρι αὐτοῦ τοῦ θανάτου.

Ἄλλα ἐλαττώματα τυραννοῦσιν ἡμᾶς κατὰ μίαν περιόδον μόνον τῆς ζωῆς μας, καὶ ἐπικρατοῦσιν εἰς τινὰς μόνον χώρας· οὕτω λ. χ. ἡ ὀργὴ εἶναι σφάλμα τῆς νεότητος, ἡ δὲ φιλαργυρία τοῦ γήρατος. Ἡ ἐκδίκησις εἶναι τὸ ὑπερισχύον πάθος ταύτης τῆς χώρας, ἡ δ' ἀμάθεια τὸ χαρακτηριστικὸν στοιχεῖον ἐκείνης· ἀλλ' ἡ ὑπερηφανία εἶναι αὐτόχθων πάσης χώρας, ἀπαντάται εἰς πᾶν κλίμα καὶ διαφθείρει πᾶν ἔθνος! Ἐκτείνεται ἐπίσης εἰς τοὺς κήπους τῆς Ἀνατολῆς καὶ εἰς τὰς ἐρήμους τοῦ Νότου, καὶ βασιλεύει ὄχι ὀλιγώτερον εἰς τὸ καπηλεῖον τοῦ ἡμιδαρβάρου ἢ εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Ἐπικουρίου. Ἀναμιγνύεται δὲ μὲ ὅλας τὰς ἄλλας κακίας καὶ χωρὶς ἀδιακόπου καὶ ἐπιμελοῦς φροντίδος καὶ προσοχῆς θέλει ἀναμιχθῇ καὶ μετὰ τῶν ἀρετῶν μας.

[Δόκτωρ Ἰόνσων].

— Ἐκαστον ἄτομον συνεισφέρει διὰ τῆς ἰδίας ἐαυτοῦ διαγωγῆς εἰς τὴν ἡθικοποίησιν, ἢ τὴν ἐξαχρεώσιν, τὴν ἀρετὴν, ἢ τὴν κακίαν τοῦ ἔθνους, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει καὶ ζῇ. Ἡ κοινωνία λοιπὸν, ἀπαιτεῖ παρ' ἐκαστοῦ ἡμῶν ν' ἀποφεύγῃ τὴν κακίαν, νὰ πράττῃ δὲ τὴν ἀρετὴν διὰ τὸ γενικὸν καλὸν καὶ νὰ ἐνεργῇ τὸ καθ' ἑαυτὸν, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὰς εὐλογίας, τὰς ὑποσχεθείσας παρὰ Θεοῦ εἰς τὰ ἐνάρετα ἔθνη, ἀντὶ νὰ

συνεργῇ εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ μέτρου τῆς ἀδικίας καὶ ἀνομίας τοῦ ἔθνους του.

— Μάταιαι εἶναι αἱ ἐπιστῆμαι καὶ τὰ γράμματα εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅστις δὲν σέβεται τὸ Ὑπέρτατον καὶ Ἀκατανόητον Ὅν, ὅπερ πληροῖ τὸ Σύμπαν διὰ τῆς παρουσίας του.

— Ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀγγλῶν ἐπικῶν ποιητῶν, ὁ Μίλτων, ὁμολογεῖ, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἄσματα ὅμοια κατὰ τὸ ὕψος καὶ τὴν γλυκύτητα πρὸς τὰ ἄσματα τῆς Σιών, — τοὺς Ψαλμοὺς, οὔτε λόγοι ἴσοι τῶν λόγων τῶν Προφητῶν, οὔτε πολιτικὴ τόσον ὕψηλῃ, ὅσον ἡ παρὰ τῶν Γραφῶν διδασκομένη.

— Λουδοβίκος, ὁ ΙΔ', βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἡγάπα καὶ ἐπροστάτευε τὴν ποίησιν καὶ ἐνίοτε διεσκέδαζε κάμνων στίχους. Οἱ δ' ἀδελκοὶ του θέλοντες νὰ τὸν κολακεύωσιν ὑπερεπαίνουν πάντα στίχον, τὸν ὁποῖον ἡ Μεγαλειότης του ἔκαμνε. Τοῦτο δὲν διέφυγε τὴν παρατήρησίν του καὶ ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ πέρας εἰς τὰς ποταπὰς κολακείας των.

Μίαν λοιπὸν ἡμέραν συνθέσας μικρὸν τι ποιημάτιον καὶ μὴ εὐρὼν αὐτὸ πολλὸ ἐπιτυχημένον τὸ μετεχειρίσθη διὰ νὰ ἐμπαίξῃ τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν ἀδελκοὺς. Ὅθεν, ὅταν τὴν ἐπαύριον ἦλθεν εἰς πρωϊνὴν ἐπίσκεψίν του ὁ ἀρχιστράτηγος Γραμῶν, «κύριε ἀρχιστράτηγε, — εἶπεν ὁ βασιλεὺς, — λάβε καὶ ἀνάγνωσον, σὲ παρακαλῶ, τὸ ποιημάτιον τοῦτο καὶ ἰδὲ, ἐὰν ἀνέγνωσες εἰς τὴν ζωὴν σου ἀνοητότερον· ὡς φαίνεται ἐπειδὴ ἠξέσρουν, ὅτι ἀγαπῶ τὴν ποίησιν μὲ φέρει καθ' ἐκαστὴν ὅ,τι τύχη.»

Ὁ ἀρχιστράτηγος λαβὼν καὶ ἀναγνώσας τὸ ποιημάτιον, ἐξέφωνησεν, «Ἡ Μεγαλειότης σας κρίνει θαυμασία περὶ ὧν τῶν πραγμάτων! διότι πραγματικῶς ἀηδέστερον καὶ γελοιωδέστερον ποίημα ἀπὸ τοῦτο οὐδέποτε εἰς τὴν ζωὴν μου ἀνέγνωσα!»

Ὁ βασιλεὺς ἐγέλασε, καὶ πάλιν τὸν ἠρώτησε· «Καὶ δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ στιχοῦργός σας αὐτὸ ἦτο ἀνόητος;»

— «Ἀνοητότατος!» εἶπεν ὁ ἀρχιστράτηγος.

— «Ἐχει καλῶς,» εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὴν εὐκρινῆ γνώμην σου· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιητής του!»

— Ἀχ, Μεγαλειότατε! ὅποια προδοσία! Σὰς παρακαλῶ νὰ μοὶ τὸ δώσητε νὰ τὸ ἀναγνώσω ἐκ δευτέρου, διότι ἐπιτροχάδην τὸ ἀνέγνωσα.»

— «Ὅχι, κύριε ἀρχιστράτηγε, αἱ πρῶταί σου ἐντυπώσεις εἶναι αἱ φυσικώτεραι καὶ ἐπομένως αἱ ὀρθότεραι,» εἶπεν ὁ βασιλεὺς, γελάσας ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν σύγχυσιν τοῦ ἀρχιστρατήγου. Πάντες δ' ὠμολόγησαν, ὅτι τοῦτο ἦτο μικρὸν μὲν, ἀλλὰ σκληρὸν παιγνίδιον πρὸς κόλακα ἀδελκόν.

— Έρωτηθεὶς ποτε ὁ περιουστάτος φιλόσοφος Ἰωάννης Λόγκιος, πῶς δύναται τις ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον νὰ φθάσῃ εἰς ἀληθὴ ἐπίγνωσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀπεκρίθη ἡ Ἀς σπε δάξῃ ἐπιμελῶς τὰς Ἀγίας Γραφάς, μάλιστα δὲ τὴν Νέαν Διαθήκην. Ἐν αὐτῇ περιέχονται λόγοι ζωῆς αἰωνίου. Θεὸς εἶναι ὁ αὐτουργός τῆς, σωτηρίας ὁ σκοπὸς τῆς, καὶ ἀλήθειαι ἄμικται πλάνης αἱ διδασκαλαὶ τῆς.

— Εἰς τῶν ἀρίστων φιλοσόφων τῆς Ἀγγλίας εἰδήμων 28 γλωσσῶν λέγει, «Ἐπιμελῶς καὶ τακτικῶς ἐξετάσας τὰς Ἀγίας Γραφάς εἰμαι γνώμης, ὅτι ὁ τόμος οὗτος περιέχει ὕψος, καθαρωτέραν ἠθικὴν, ἀξιολογότεραν ἱστορίαν καὶ ὠραιότεραν εὐγλωττίαν, ἢ ὅσα δύναται τις νὰ συναθροίσῃ ἐκ πάντων τῶν βιβλίων οἰασθῇποτε γλώσσης τοῦ κόσμου.

Χαιρετισμοὶ Ἀφγανῶν. Οἱ Ἀφγανοὶ χαιρετῶσιν ὡς ἐφεξῆς: Ὅταν ἀνώτερος ἀπαντήσῃ ἄλλον κατωτέρως τάξεως τὸν χαιρετᾷ λέγων, «Ἐύχομαι ποτὲ νὰ μὴ κουρασθῇς,» εἰς τοῦτο ὁ ἄλλος ἀποκρίνεται, «καὶ ἐγὼ εὐχομαι ποτὲ νὰ μὴ πτωχέωσῃς.»

— Εὐθὺς ἀφοῦ ξένος τις φθάσῃ εἰς τι χωρίον, ἀμέσως ὁδηγεῖται εἰς τὸ οἶκον, τὸ ὅποιον εἰς πᾶν χωρίον εἶναι ὠρισμένον διὰ τοὺς ξένους, καὶ ἀφοῦ τοποθετηθῇ εἰς αὐτὸ, χρεὸς τοῦ εἶναι νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του εἰς τοὺς κατοικοῦς τοῦ χωρίου, λέγων «Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ νὰ ᾖ καὶ σοὺ» ἐκείνους δὲ ἀποκρίνονται, «εὐχόμεθα νὰ σὲ βλέπωμεν πάντοτε.»

Ὅταν δὲ ἀναχωρήσῃ πρέπει νὰ ἀποχαιρετήσῃ τοὺς φιλοξενήσαντας αὐτὸν, λέγων «Σὰς ἀφίω εἰς τὴν φύλαξιν τοῦ Θεοῦ,» ἐκείνους δὲ ἀποκρίνονται, «ὁ Θεὸς μαζί σου.»

Οἱ Ἀφγανοὶ εἶναι Ἰνδοὶ τὴν καταγωγὴν, ἀλλὰ Μωαμεθανοὶ τὴν θρησκείαν.

— Ἡ καλλιέστῃ ὁ δὸς πρὸς εὐτυχίαν. Ἐὰν θέλῃς γνῶσιν, πρέπει νὰ κοπιᾷς δι' αὐτὴν—Ἐὰν τροφήν, πρέπει νὰ ἐργασθῇς δι' αὐτὴν—Ἐὰν διασκέδασιν, πρέπει νὰ προετοιμάσῃς αὐτὴν δι' ἐργασίας, διότι καὶ αὕτη ἡ διασκέδασις, διὰ νὰ ᾖ ἀληθῶς ὠφέλιμος καὶ εὐχαριστος, πρέπει νὰ προετοιμασθῇ δι' ἐργασίας. Ἐὰν θέλῃς τὸν κόσμον καλλίτερον, πρὲς νὰ συνεισφέρῃς τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐργαζόμενος διὰ τοῦτο.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα μ' ἔφερε τὸ πάλ' ἐκ τῆς Ἀσίας
Ὁ Ἀργοναυτὴς ἐραστὴς τῆς ἀτυχοῦς Μηδείας.
Φημιζομ' ἐπὶ καλλονῇ, πολλάκις δ' εἰς πλουσίων
Τραπεζὰς παρατίθεται ὡς ἔσοχον σιτίον.
Ἄν χωρισθῇ ἢ κεφαλὴ τοῦ θλου σώματός μου,
Σ' τοὺς κόλπους ἐπανερχομαι τῆς γηραιᾶς μητρός μου.
Θέλεις νὰ γείνω ὁδηγὸς καὶ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ;
Σῶσον τὰ τρία κεντρικὰ τοῦ στήθους μου στοιχεῖα.
Γ. Π.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ αἰνίγματος.

Ὅνουξ — νόξ.

Τὸ ἔλυσαν οἱ Ἀθηναῖοι, Π. Ι. Μαζαράκης, Ἑλένη Μορεζίνη, Ι. Κ. Σάθας, Μαρία Λεοντίδου, Ἀγγελικὴ Θ. Βενιζέλου, Δ. Γέροντας, Πηνελόπη Λαζαρέτου, Π. Α. Βακαλόπουλος, Ξενο-

φών Ι. Στελάκης, Κωνσ. Π. Ζάβαλης, Θ. Γ. Γαβαλάς, Ἀρ. Ν. Κυριακός, Ἑλένη Δημητριάδου—Μιτυλήνης, Δ. Π. Καρᾶ, —Πειραιῶς Χ. Μωλός καὶ Ἑρμοῦπόλεως Ι. Δ. Μυριαγόπουλος.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Δύνασαι νὰ εἴπῃς τὸ ὄνομα ἀγγέλου τινὸς;
2. Ἐξέπεσάν ποτε ἄγγελοι τινὲς ἐκ τῆς ὑψηλῆς των θέσεως;
3. Ποῖα εἶναι ἡ τιμωρία των;

Εἰδοποιήσεις σπουδαίας.

Οἱ μικροὶ συνδρομηταὶ τῆς «Ἐφ. τῶν Παίδων» εἰδοποιεῖνται, ὅτι μία στήλη τοῦ «Ἀστ. τῆς Ἀνατολῆς», ἐκ τῆς ὁποίας ἡ «Ἐφ. τῶν Παίδων» πολλάκις ἐρανίζεται διάφορα τεμάχια, ὠρίστη διὰ τοιαύτας δημοσιεύσεις, ὅποια παιδιά ἢ κοράσια νεώτερα τῶν 16 ἐτῶν ἤθελον στείλει εἰς τὴν Διεύθυνσιν αὐτοῦ. Ὡς ἀπαραίτητοι ὄροι πρὸς δημοσιεῖσιν τοιούτων ἀρθριδίων εἶναι οἱ ἐξῆς·

1. Νὰ ᾖναι σύντομα, τὸ πολὺ ἕως 15 ἀράδες τῆς «Ἐφ. τῶν Παίδων.»
2. Νὰ ᾖναι καθαρογραμμένα.
3. Νὰ ᾖναι ἔργον αὐτῶν, τῶν ὁποίων φέρωσιν τὰ ὀνόματα.
4. Νὰ μὴ περιέχῃ ἀπρεπῆ πράγματα.
5. Ὅ,τι θέλει κάθε παιδί καὶ κοράσιον δύναται νὰ γράφῃ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὄρους, καὶ ἐπειδὴ ὁ «Ἀστὴρ» δημοσιεύεται πᾶσαν ἐβδομάδα, τοῦλάχιστον 15 παιδίων τὰ ἄρθρα θὰ δημοσιεῖωνται δι' αὐτοὺς κατὰ μῆνα! Ἐμπρὸς λοιπὸν μικροῖς μου φίλοι καὶ φίλαι. Ἀς ἴδωμεν τὰ προϊόντα τῶν εὐφυῶν κεφαλῶν σας!

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους πέντε ἐκ τῶν γραφάντων τὰ καλλίτερα ἄρθρα θὰ λαμβάνωσιν ἓν ὄφρον κατὰλληλον τῆς εὐφύας των.

Αἱ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ διευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἐφημ. τῶν Παίδων» εἰς Ἀθήνας.

— Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Παίδων» χαιρετίζει τὴν ἐμφάνισιν καὶ τοῦ νέου περιοδικοῦ «Ἀθηναῖα», ὅπως ἐχαίτεται καὶ τὴν «Ἐς τὴν», τὴν «Ἀθηναῖδα» καὶ τὴν «Διάπλασιν τῶν Παίδων.» εὐχεται δὲ εἰς αὐτὴν ὅπως ἡδύχηθῃ καὶ εἰς αὐτὰς ἐπιτυχίαν καὶ χρησιμότητα καὶ τὴν συνιστᾷ εἰς πάντας.

Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Παίδων» πιστεύει εἰς τὸν ἔντιμον διαγωνισμόν, διότι ἐξ αὐτοῦ πολλὰ καὶ μεγάλα ἐγένοντο καὶ θὰ γείνωσιν ὠφέλιμα εἰς τὸν κόσμον. Ὅθεν θὰ χαιρετήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον τὴν ἐμφάνισιν πάσης νέας ἐφημερίδος, τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν μόρφωσιν τοῦ λαοῦ σκοποῦσης.

Μίαν μόνον παραίνεσιν ἐπιθυμοῦμεν νὰ κάμωμεν εἰς τοὺς συντάκτας καὶ διευθυντάς τῆς «Ἀθηναῖας», «Ἐργάσθητε ἐν ὁμονοίᾳ, προτιμῶντες ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ, καὶ ἔστέ βέβαιοι, διὰ θέλετε ἐπιτύχει.»

— Ἀστὴρ Ἀνατολῆς περιοδικὸν ἐβδομαδιαῖον με ὥραιας εἰκόνας καὶ ὕλην ποικίλην καὶ διδασκτικὴν εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, εἶναι ἡ ἀρχαιοτάτη ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν Ἑλλάδι ἐφημεριδῶν (22 ἐτῶν) καὶ ἡ συνδρομὴ τῆς εἶναι μόνον 6 δραχμὰς τὸ ἔτος.

Τὴν ἐφημερίδα ταύτην θὰ εὐρωσιν ἀληθῶς καταλληλὸν διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν ὅσοι θέλουν νὰ κάμωσι τὴν δοκιμὴν διὰ τρεῖς τοῦλάχιστον μῆνας.